

De Maine Coon

Net een hondje

Wie op zoek is naar een kat met hondeneigenschappen, komt bij de Maine Coon uit. Deze grote, goedmoedige waterliefhebber is bovendien al gauw tevreden. Wel een keer in de week borstelen, natuurlijk.

TEKST JOYCE KOSTER FOTOGRAFIE SANDRA VAN WINGERDEN, PAOLA KRAAN

In werkelijkheid stamt de Maine Coon af van de katten die kolonisten meenamen naar Het Nieuwe Land. Als ze al niet langharig waren, droegen ze wel het gen. Het barre winterklimaat van sommige gebieden, zoals Maine, deed de rest. Gewoon een staaltje evolutie dus dat meteen de naam verklaart.

SINDS 1976 WEER 'THUIS'

In Noord-Amerika gedijden de Maine Coons heel goed. Rond 1830 gaven ze zelfs acte de présence op 'kattenshows'. Die bestonden weliswaar nog niet, maar op markten werden de katten vol trots door hun baasjes tentoongesteld. Ze werden vooral op boerderijen gehouden en deden daar hun werk als ongediertebestrijder vol overgave. Het duurde echter meer dan een eeuw voordat ze in hun nieuwe gedaante in Europa terugkeerden. In 1976 om precies te zijn. Sindsdien heeft de Maine Coon een grote schare liefhebbers verzameld. Dat is niet verwonderlijk, want ondanks zijn imposante gestalte is het een bijzonder vriendelijk dier, dat gemakkelijk in de omgang is en het ook in zijn eentje prima naar zijn zin heeft.

INDIANENVERHALEN

Over de oorsprong van de Maine Coon doen de wildste verhalen de ronde. Zo zou het een kruising zijn tussen een lynx en een wasbeer. Dit werd ingegeven door de gestreepte staarten van beide dieren. Leuk verzonnen, maar echt onmogelijk. Een romantischer versie is dat ze afstammen van de katten van Marie-Antoinette, de Franse koningin die zo dramatisch aan haar einde kwam onder de guillotine. Kapitein Samuel Clough uit Maine zou zijn uiterste best hebben gedaan haar te redden en mee te nemen naar Maine. Haar katten waren al bij hem aan boord. Maar ook dat is een broodje-aapverhaal.

Eigenschappen

Aanhankelijke, gezellige, goedmoedige katten die graag spelen. Ze stellen gezelschap op prijs, zowel van soortgenoten als van mensen. Maine Coons hebben het ook in hun eentje naar hun zin. Ze zijn geen schootkatten, maar knuffelen vinden ze lekker. Bijzonder aan de Maine Coon is dat hij dol is op water. Dat maakt de incidentele wasbeurt tot een feest. Veel mauwen doen ze niet en gebeurt het wel, dan is dat opvallend zacht voor zo'n grote klankkast.

Bijzonder

Bij Maine Coons komt vaak polydactilie voor. Dat betekent dat ze aan een of meer voeten een extra teen hebben. Tegenwoordig zijn er zelfs fokkers die zich erop toelagen. Het levert verder geen problemen op, behalve als u een showkat wilt, want dan wordt hij bij voorbaat afgekeurd.

Maine Coons doen veel met hun voorpoten. Ze pakken van alles vast en maken het voorwerp van hun keuze tot studiemateriaal of spelen ermee. Ze eten er ook mee. Nog even en ze willen bestek!

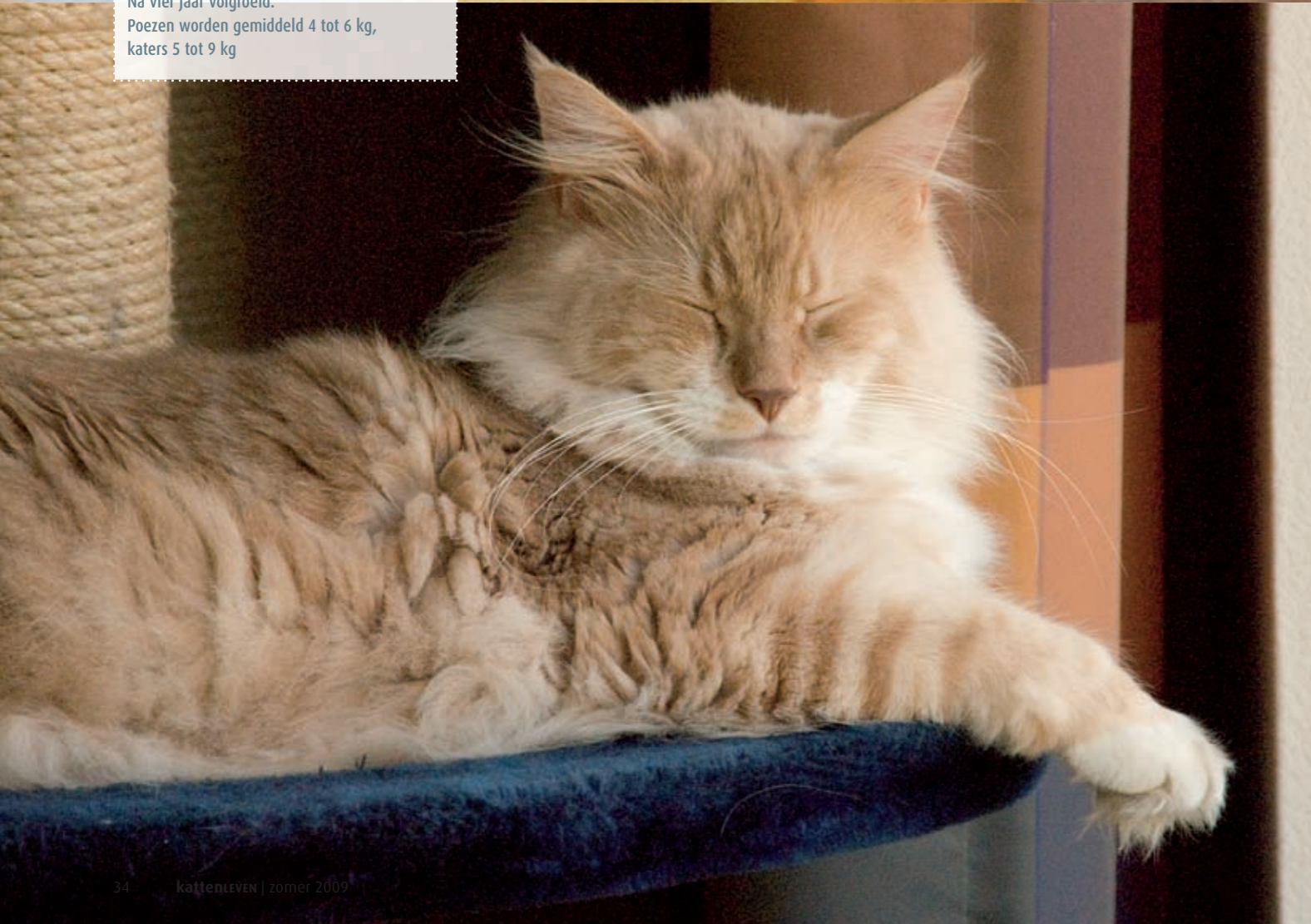

De Maine Coons van Paola en Rob

Uiterlijke kenmerken

Fors gebouwd, gespierd en een brede borst
Middellange poten en grote ronde voeten
Vierkante kop met grote uitdrukkingvolle ogen
Oren met pluimpjes
Na vier jaar volgroeid.
Poezen worden gemiddeld 4 tot 6 kg,
katers 5 tot 9 kg

Natuurlijk wil Paola vertellen over haar pracht-exemplaren Rippy en Romy. Sterker nog, ze raakt niet uitgepraat. Twee jaar geleden besloten Paola van der Kraan en Rob Ripson een poes te nemen. Maar Rob had wel een uitgesproken wens: het moest een grote zijn. Paola: 'Hij riep iets over Maine Coons. Daar had ik nog nooit van gehoord, dus ben ik eens gaan neuzen. De foto's maakten me duidelijk dat Rob echt groot bedoelde. Wow! Ik werd wel nieuwsgierig hoe zo'n beest in elkaar zat. Ik zocht antwoord op al mijn praktische vragen: heb je er veel werk aan, is het een moeilijke kat, heeft hij een enorme gebruiksaanwijzing en moet je elke dag wat doen voor dat beest? Dat viel allemaal reuze mee en het karakter stond me heel erg aan, want het is net een trouwe hond.'

GEK OP WATER

Dat ze er werk aan zouden hebben, was geen bezwaar. In de praktijk valt dat overigens erg mee volgens Paola. 'Ze hebben een heel ruige vacht, dus ik haal er om de dag een borstel doorheen en als ik zie dat het onder de buik en tussen de poten klit, dan leg ik ze even op de rug en borstel ik het buikje. Geen probleem.'

Eens in het halfjaar krijgen ze een shampoobeurt. 'Dat vinden ze heerlijk!' Maine Coons zijn namelijk gek op water. Rippy en Romy beleven veel plezier aan de bak met koikarpers in de tuin. 'Niks leukers dan daarin te hengelen. Het liefst zouden ze ook meegaan onder de douche. Ze drementen dan zo'n beetje heen en weer, stiknieuwsgierig, zwaar

teleurgesteld dat we dat toch maar niet doen. Liggen we in bad, zitten zij in duikhouding op het randje.' Paola ziet het voor zich en schiet in de lach.'

OP NAAR DE CATTERY

In de cattery kreeg Paola de schrik van haar leven. Een van de katers die daar rondliep, vond ze ronduit eng. De fokster zei dat hij alleen maar wilde spelen, maar die klauwen waren wel heel groot en bovendien kende ze het beest niet. 'Ik heb me toen wel even afgevraagd of ik zo'n gevaarte in mijn huis wilde. Maar Rob viel meteen op Rippy en toen ons duidelijk werd dat alleen ook maar alleen is, koos ik Romy.' Die rooie en die wit-grijze, zeiden ze oneerbiedig, maar ze werden meteen terechtgevozen. De goede benaming voor de kleurstelling luidt 'crème tabby' (Rippy) en 'blue tabby' (Romy). Ze kan er nog niet over uit: 'Ja, hoe is het mogelijk, hè!' Hetzelfde gevoel had Paola bij de namen. Hun stamboom eiste dat hun namen met een R zouden beginnen, dus de fokker gaf ze mee met exotische namen. 'Ik dacht, dat gaan we niet doen. We blijven wel normaal.'

Experiment mislukt

Paola had een ambitieus idee. Ze had eens een mevrouw ontmoet die haar Maine Coon meenam op verjaarsvisite en dat wilde zij ook. 'Nou ja, niet op verjaarsvisite, maar uitlaten, dat leek me zo leuk. Dus... tuigjes gekocht en met frisse moed de straat op. Gingen de katten gewoon op straat liggen. Geen beweging in te krijgen. Tja, dat heb ik toen maar opgegeven. Zo jammer!'

Prima op te voeren

Paola en Rob hebben er nooit spijt van gehad dat ze met twee Maine Coons thuiskwamen. 'Ze lopen je overal achterna. Ik vind dat hartstikke leuk. 's Avonds als we naar bed gaan, doen we het licht uit en zeggen we: "Jongens, kom op!" en dan lopen ze gedwee voor ons uit naar boven. Je kunt ze een klein beetje africhten en zij hebben gemerkt dat als je erin investeert, je er ook iets voor terugkrijgt. Ze luisteren goed. Je geeft ze aandacht en een beloning bij goed gedrag... Ach, het gaat eigenlijk vanzelf. Wees goed voor ze, dan zijn ze goed voor jou.'

ECHT BROER EN ZUS

Paola draait wisselende diensten bij de afdeling Teleservice (0900-8844) van de politie. Daar komen meldingen binnen van mensen die de politie nodig hebben, maar niet op stel en sprong. Er worden ook internetaangiften verwerkt, waarvan er steeds meer komen. 'Leuk werk,' zegt Paola, 'hoewel je veel vervelende dingen hoort.' Als ze overdag werkt, zijn Rippy en Romy dus alleen. Dan mogen ze niet in de huiskamer, vanwege sloopgevaar. Ze mogen wel in de hal, de badkamer en een apart kamertje. Omdat ze dat van begin af aan gewend zijn, geeft dat geen problemen. Ze hebben bovendien elkaars gezelschap, vervelen doen ze zich niet. 'Rippy en Romy zijn broer en zus. Romy is een echte kattenkop. Als broerlief in de buurt komt, krijgt hij een haal, maar twee minuten later likken ze elkaar vol overgave af. Rippy is een lobbies, een onhandige sukkel. Die springt op de bank. Dan heeft hij één, twee, drie, of verrek, vier poten. Elke keer opnieuw is dat een ontdekking voor hem. Een heerlijk beest. Maar ik ben wel nuchter: een kat is een beest, ik ga ze geen menselijke eigenschappen toedichten. Sommige mensen kunnen daar zo over doordraven. Het zijn niet onze kindjes. Je moet goed zijn voor dieren, maar niet dat overdreven getut. We gaan geen sokjes breien, ze hebben een goede vacht.'

BUITEN SPELEN

De katten zijn het eerste jaar niet buiten geweest. Paola was bang dat ze vol vertrouwen met iemand zouden meelopen. 'Ze zijn zo trouw en lief, ze hobbelen overal achteraan. Als de verkeerde langskomt die een Maine Coon wel leuk vindt, ben je ze kwijt.' Rob heeft nu de tuin afgezet met een ijzeren rek op de schutting. Daar kunnen ze niet overheen klimmen. Sterker nog: als er weleens een straatkat in de tuin is en via een plank wegvipt en uit zicht verdwijnt, zitten Paola's katten stomverbaasd te kijken. Hoe flikt hij dat? Ze hebben géén idee. Ze spelen bij mooi weer lekker in de tuin, proberen op hun manier vogels te vangen, wat door hun formaat meestal mislukt, maar het ziet er komisch uit. Als er een duif overvliegt, is dat reuze interessant. En van buiten spelen in de winter toen het vroom en sneeuwde werd hun vacht steeds mooier.'

IN DE GROEI

De katten zijn nu twee jaar oud. Rippy weegt tussen de 7 en 8 kilo, Romy 5 à 6. Maine Coons zijn rond hun vierde volgroeid. Dat betekent dat een volgroeide Rippy wel 14 kilo kan zijn. De dierenarts heeft Paola gewaarschuwd. Hij zei: 'Een Maine Coon moet groot worden, niet vet.' Dat heeft Paola in haar oren geknoopt en ze voedt haar katten verantwoord. Ik val overigens bijna van mijn stoel

Sommige Maine Coons worden wel een meter lang. Dan heb je wel een heel end poes in de vensterbank liggen'

van het lachen als ze zegt: 'Weet je dat sommige Maine Coons wel een meter lang worden? Dan heb je wel een end poes in je vensterbank liggen.' Met dat gewicht en die lengte in je achterhoofd, is het wel een zegen dat Maine Coons geen schootkatten zijn. 'Ze zijn wel voortdurend in onze buurt. Ze hebben bijvoorbeeld hun eigen plekje aan weerszijden van ons op de bank. En ze lopen voortdurend mee, als je strijkt staan zij te kijken hoe je dat doet. Je loopt even naar een andere kamer, zij lopen mee. Ze zoeken je steeds op. Ik vind dat heel gezellig.'

OPROEP!

HEBT U EEN BLAUWE RUS?
LAAT HET ONS WETEN!

Het volgende nummer van *Kattenleven* besteedt uitgebreid aandacht aan dit oude kattenras. Leuke foto's zijn ook altijd welkom: stuur die (lieft als jpg-bestand tussen de 500 KB en 2 MB) naar redactie@kattenleven.eu en wie weet haalt uw kat *Kattenleven*!